

ಮುಂತಾದ ಧಾತುಗಳು 'ಮದ್ದು'ಗಳೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರತೊಡಗಿದವು.

ಹದಿನಾರನೇ ಶತಮಾನದಿಂದೀಚೆಗೆ ಮಾನವ ಶವಗಳ ನೇರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ದೇಹರಚನೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರಿವು ಮೂಡಿದಂತೆ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ಕಾರಣಗಳೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿದವು. ವಾತ-ಪಿತ್ತ-ಕಫಗಳ ಅಸಮತೋಲನ ಅಥವಾ ದೈವ-ಪ್ರೇತ-ಪಿಶಾಚಿ ಬಾಧೆಗಳ ಬದಲು ದೇಹದ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವಿನ ಅಂತರ-ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದಲೇ ರೋಗವುಂಟಾಗುವುದನ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಆಧಾರಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು.

ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಗಳ ಸೋಂಕುಗಳು ಕೂಡ ದೃಢಗೊಂಡವು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ವೇಗವು ಹೆಚ್ಚಿತು; ರೋಗಗಳ ಕಾರಣಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಂಡಂತೆ ಹಲಬಗೆಯ ಹೊಸ ಔಷಧಗಳೂ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡವು. ರಸಾಯನ ವಿಜ್ಞಾನವು ಹೊಸ ರಾಸಾಯನಿಕ ಔಷಧಗಳ ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿಯಾಯಿತು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ನೀಡಿತು. ವಿಲೋ ತೊಗಟೆಯಿಂದ ನೋವು ನಿವಾರಕ ಸಾಲಿಸಿಲಿಕ್ ಆಮ್ಲವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಯಿತು, ನಂತರ ಕಚ್ಚಾ ತೈಲದಿಂದ ಪಡೆದ ಕಾರ್ಬಾಲಿಕ್ ಆಮ್ಲದಿಂದ ಸಾಲಿಸಿಲಿಕ್ ಆಮ್ಲದ ಕೃತಕ ತಯಾರಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಸಿಂಕೋನಾ ತೊಗಟೆಯಿಂದ ಕ್ವಿನಿನ್, ಚಿಂಗೌ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಆರ್ಟಿಮಿಸಿನಿನ್ ಎಂಬ ಮಲೇರಿಯಾ ನಿರೋಧಕಗಳು, ಶಿಲೀಂಧ್ರದಿಂದ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಹೊರಬಂದವು, ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅವುಗಳ ಕೃತಕ ರೂಪಗಳೂ ಬಂದವು; ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣು ಸೋಂಕುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಎಚ್‌ಐವಿ ವೈರಾಣುವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹೊಸ ವೈರಾಣು ನಿರೋಧಕ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದದ್ದು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಮೈಲುಗಲ್ಲಾಯಿತು. ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರದಷ್ಟಿರುವ ಮಾನವ ವಂಶವಾಹಿಗಳು ಭೇದಿಸಲ್ಪಡುವುದರೊಂದಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವಕೋಶಗಳೊಳಗೆ ನಡೆಯುವ ಅತಿ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ನಿಖರವಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಇದೀಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹಲವು ಹೊಸ ಔಷಧಗಳಿಗೂ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂಧಿಬೇನೆ, ಕಿರು ರಕ್ತನಾಳಗಳ ಕಾಯಿಲೆಗಳಂತಹ ರೋಗರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂತಹ ವಿಶೇಷ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ದೇಹದ ಕಣ-ಕಣಗಳೊಳಗೆ ಕಾಯಿಲೆಯ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಲ್ಲ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯವಿಜ್ಞಾನವು ಬೆಳೆಸಿ, ಬಳಸುತ್ತಿದೆ.

ಐನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಗೆಯ
ಬೆರಕೆಗಳು 25000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು
ಬ್ರಾಂಡ್‌ಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
ವೈದ್ಯಸೇವೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿವೆ. ದೇಶದ
ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಔಷಧಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ
ಒಂದರಷ್ಟು ಇಂಥ ಅಪಾಯಕಾರಿ
ಬೆರಕೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ.